

15

COROLLARIA

Ex Praxi Judiciaria Imperii.

- I. *Jus Austregarum* non competit mediatis Bonorum immediatorum Possessoribus,
- II. Nec Capitulis Sede vacante,
- III. Nec vel ipsis *Immediatis* ratione Bonorum extraneorum,
- IV. Benè tamen *Apanagiat*is Actione personali conventis.
- V. Vbi plures Rei eâdem Actione conventi, plures habent *Austregarum* Judices, alterutrius Imperii Tribunalis *Jurisdictio* fundatur *ob Connexitatem*.
- VI. *Reconventio* regulariter locum habet coràm *Austregis*, exceptis tamen illis, quæ consistunt ex *Principis* conventi *Consiliariis*.
- VII. Adversùs ipsa quandòque *Mandata S. C.* (quæ aliàs paratam habent Executionem) Jure obtinet *Exceptio Austregarum*.
- VIII. Quandòque tamen *Austregas* ne vel adeò *Mandatis C. C.* obstare contendimus.
- IX. Vi Clausulæ *Obligationi* insertæ: mit oder ohne Recht, in oder außerhalb Rechtens, ipse *Creditor* beneficio *Austregarum* renuntiâsse censetur;
- X. Talis enim Clausula tanquàm executiva excludit *Austregas*, nullam, exceptâ simplici *Notione*, habentes *Executionem*, consequenter nec *Jurisditionem* propriè talem.
- XI. Juris hodierni *Regula* est vniversalis: quæcunque *Causa* adversùs *Immediatum* qualificari potest ad *Mandatum S. C.* in eâ summorum Imperii Tribunalium fundata est *Jurisdictio*.
- XII. Quotiescunque verò *Judex* ex prima supplica convincitur: Reum citrà exceptionem obligari, nec *Obligationi* suæ satisfacere, toties Jure hodierno locum habet *Mandatum S. C.*
- XIII. Nec temerè tamen ad *Mandata* proflire oportet *Judicem*, præcipuè cùm ad Instantiam vnus Partis alterâ inauditâ, & non nisi sub tacitâ hâc Clausulâ: "si preces veritate nitantur," solèant decerni.

XIV.

COROL

- XIV. *Mandatum S. C.* regulariter non potest decerni contrà *Mediatos*.
- XV. Ad supplicam pro *Mandato*, citrà expressionem: *cum* vel *sinè Clausula*, utpote informem, haud impetrantur *Processus*.
- XVI. In *Mandatis C. C.* qualvis regulariter Exceptiones statuimus admittendas, in *Mandatis* verò *S. C.* non alias, nisi *sub- & obreptionis*, àc vel *inhabilitatis* Personæ Actoris.
- XVII. Vti in *Mandatis C. C.* ad *Duplicam*, ità in *Mandatis S. C.* non nisi ad *Replicam* in Regulâ est procedendum;
- XVIII. Quandòque tamen, vti in his *Duplicam*, sic in illis respectivè *Triplicam*, ac vel rariùs *Quadruplicam* Judicis arbitrio esse permittendam *Praxis* habet.
- XIX. *Mandatum*, tanquàm Præceptum *Judicis* extrajudiciale, substantialiter differt à *Sententiâ*;
- XX. Hinc Causâ *Mandati* submissâ (si *Judex* deprehenderit Exceptiones esse relevantes) cassare tenetur *Mandatum* per *Sententiam*, Actore in *Expensas* condemnando.
- XXI. Sin Exceptiones fuerint irrelevantes, *Mandatum* à *Judice* confirmandum est per *Paritoriam*, & certus *Terminus*, ad docendam *Partitionem*, in *Sententiâ* præfigendus;
- XXII. *Partitione* ultrà *Terminum* protractâ, Actor *Declarationem* Pcenæ & *Arctius* contrà *Reum*, atque *Mandatum de exsequendo* ad *Directores Circuli*, ubi *Reus* agit & *Bona* tenet immediata, decerni postulat, *Stylo Vulgari* dictante.
- XXIII. *Causa denegatæ Justitiæ* tanquàm haud illicò præsumenda, non nisi ternâ *Judicis* imploratione, àc vel semel: *instanter instantiùs* & *instantissimè* factâ, *Forum* sortitur *Jure devolutionis* immediatè superius.
- XXIV. Vbi tamen post primam *de administrandâ Justitiâ* interpellationem, *Expressa denegatio* facta fuerit atque probata, tunc eam vel vnicam ad *Effectum* talem devolutivum sufficere statuimus.

XXV. Vti verò in Casu *Denegationis*, Viæ directæ, ceù *Devolutioni immediatæ*, ità in Casu *Protractiõis*, Viæ obliquæ, ceù *Promotorialibus* locum esse contendimus.

XXVI. *Promotoriales Consilii Imperialis aulici* adversùs *Cameram* effectu *Causarum* devolutivo planè destitutas, pro admonitione *summi Principis* veneramur, Cujus *Rescripta Juri Communi* haud derogant.

XXVII. In *Causis Spolii* inter immediatos controversis, citrà factum hominis *Devolutio* obtinet ipso *Jure*.

XXVIII. Equidem talis *Devolutio* præcisè non inducit *Litis pendentiam*, *Judicis* tamen superioris ità fundat *Jurisdictionem*, ut per simplicem *Officii implorationem* Pars adversa citari possit excluso *Austregarum Foro*.

XXIX. Ea est *Pignoratiæ Constitutionis* natura, ut cumulet *Possessorium summarissimum* cum *Plenario*.

XXX. Qualis *Cumulatio Mandati* cum *Possessorio plenario* habet quidem in *Causis: der Pfandungs-Constitution*, effectum *simultanei Processus*, non verò peræquè *Decisionis simultaneæ*.

XXXI. Prorsùs notabile est: in Casu factæ *Pignorationis*, neuti-quàm subditum pignorum, sed *Dominum* ejus *immediatum* non nisi contrà *Pignorantem* æquè *immediatum* intentare posse hoc *Remedium*.

XXXII. *Diffamatus* à *Muliere* tanquàm *perjurus* de *Conjugio* eidem promisso, in neutro *Imperii* *Judicio* agere valet *ex Lege diffamari*;

XXXIII. *Exceptio Causarum Religionis* ab effectu *Revisionis* suspensivo, etiàm locum meretur in *Causis* apparenter liquidis, ceù per *Pacem Westp.* decisis.

XXXIV. *Sententià* in *Revisione* reformatâ, *Revisionem Revisionis* nullo *Jure* denegandam esse, absolutè statuimus

AD